

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 38.106/2014/11.szám

A Kúria a Dr. Bálint Tünde ügyvéd (**cím**) által képviselt **Felperes** (**cím**) felperesnek a Dr. ... vezető jogtanácsos által képviselt Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ (1066 Budapest, Teréz körút 62.) alperes ellen közlekedési hatósági ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. július 8. napján kelt 3.K.27.304/2014/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon tartott tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.304/2014/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A német állampolgárságú, németországi lakos, magyarországi tartózkodási hellyel rendelkező felperes 2008. május 5. napján Magyarországon „A-24” és „B” kategóriás járművezetői tanfolyamra jelentkezett. A jelentkezési lapon büntetőjogi felelőssége tudatában nyilatkozott, hogy a járművezetéstől a bíróság, illetve szabálysértési hatóság jogerősen nem tiltotta el; a hatóság a járművezetésre jogosító okmányát nem vonta vissza; nem áll utánpótlási kötelezettség hatálya alatt, és soron kívüli egészségi alkalmasság igazolására sem kötelezték, valamint nyilatkozott, hogy a közölt adatok a valóságnak megfelelnek. Tudomásul vette, hogy a hamis adatok közlése a vizsgái érvénytelenítésével, illetve vezetői engedélye visszavonásával jár. A vizsgák sikeres letétele, ennek igazolása átvétele után a közlekedési igazgatási hatóság a felperes részére vezetői engedélyt adott ki.

Ezt követően a közlekedési hatóság arról szerzett tudomást a német közlekedési hatóságtól, hogy a felperes a vezetői engedély kiadásának időpontjában már rendelkezett a német hatóságok által bevont vezetői engedéllyel.

Az alperes a 2013. szeptember 25. napján kelt, EH/MD/NS/A/823/382013. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú közlekedési hatóság PMKF/JV/NS/A/611/3/2013. számú határozatát, melyben a felperes „A+24” és „B” kategóriás járművezetői engedély kibocsátására irányuló, az elsőfokú hatóság előtt 2008. május 14. napján tett közlekedési ismeretek vizsgáját, a 2008. május 20. napján tett járművezetési vizsgáját és a 2008. május 27-én tett forgalmi vizsgáját érvénytelenítette, a 1109822. és a 1109823. sorszámú vizsgaigazolásokat visszavonta, egyúttal elrendelte ezen eredmények törlését valamennyi papíralapú és elektronikus nyilvántartásból.

A jogerős határozat hivatkozott a 24/2005.(IV.21.) GKM rendelet (továbbiakban: GKM rendelet) 4.§ (4) bekezdés b) pontjára, 10.§ (1) bekezdésére, a 11.§ (1) bekezdésére és a 15.§ (6) bekezdésére, valamint az Európai Parlament és a Tanács 2006/126/EK irányelv 7. cikk (5) bekezdés a) pontjára, és a 326/2011.(XII.28.) Kormányrendelet (továbbiakban: Korm. rendelet) 16.§ (1) bekezdésére.

A hatóság a döntés indokát abban jelölte meg, hogy a felperes a „B” kategóriás jelentkezési lap második és harmadik pontját a valóságtól eltérően töltötte ki, amellyel a hatóságot félrevezette; egynél több vezetői engedéllyel senki nem rendelkezhet; és közlekedésbiztonsági szempontból alkalmatlan az a személy, akit bíróság vagy szabálysértési hatóság a járművezetéstől jogerősen eltiltott, illetve akinek a vezetési jogosultsága szüneteltetését rendelte el a hatóság, mivel elméleti és gyakorlati vizsgára csak az bocsátható, aki írásbeli nyilatkozata alapján a külön jogszabályban meghatározott közlekedésbiztonsági feltételeknek megfelel.

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét. Az ítélet indokolásában rámutatott arra, hogy a GKM rendelet 15.§ (6) bekezdése, a Korm. rendelet 19.§ (7) bekezdése és 23.§ (2) bekezdése alapján két különálló közigazgatási eljárás lefolytatásának van helye. A GKM rendelet alapján a közlekedési hatóság a vizsga érvénytelenítésére rendelkezik hatáskörrel a közlekedési hatóság félrevezetésére hivatkozással.

A felperes nemleges választ adott a nyilatkozat azon pontjaira, amely kérdések arra irányultak, hogy a járművezetéstől a bíróság, illetve szabálysértési hatóság jogerősen eltiltotta-e a felperest, és ha igen, mely kategóriáktól, mely naptól mely napig, továbbá, hogy a hatóság a járművezetésre jogosító okmányát visszavonta-e. A német közlekedési hatóság tájékoztatása alapján egyértelmű, hogy a felperes nyilatkozatai nem feleltek meg a valóságnak, nem válaszolhatott volna nemmel. A felperes a közlekedési hatóságot a valótlan adatok közlésével félrevezette, elhallgatott olyan adatokat a hatóság elől, amelyek a vizsgára bocsátás szempontjából relevanciával bírtak. A bíróság megállapította, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a jelentkezési lap kérdéseit csak a magyar hatósági intézkedések vonatkozásában kellett

értelmeznie. A kérdések semmilyen módon nem utalnak arra, hogy a más tagállamban történt eltiltásra, illetve a vezetői engedély más tagállamban történő visszavonására ne vonatkoznának. A felperes jóhiszeműen nem is hivatkozhat arra, hogy nem gondolhatta, hogy a más tagállami intézkedésekről is számot kell adnia, hiszen ahelyett, hogy német vezetői engedélye visszaszerzéséhez előírt feltételeket teljesítette volna, más tagállamban kívánt olyan vezetői engedélyt szerezni, amely alapján Németországban is újra rendelkezett volna vezetői jogosultsággal. Utalt arra, hogy a Korm. rendelet 16.§ (1) bekezdése alapján közlekedésbiztonsági szempontból alkalmatlan személy a képzésre nem is vehető fel, illetve vizsgára sem bocsátható. A felperes közlekedésbiztonsági szempontú alkalmasságának vizsgálatára azonban érdemben csak akkor kerülhetett volna sor, ha a felperes a nyilatkozatában a valóságnak megfelelően bejelenti, hogy mely időpontok között állt eltiltás hatálya alatt, illetve azt, hogy a német vezetői engedélyét visszavonták.

Mindezekre figyelemmel a hatóság helyesen alkalmazta a GKM rendelet 15.§ (6) bekezdésében foglalt kógens szankciót, és helyesen rendelkezett a felperes vizsgaeredményeinek érvénytelenítéséről.

A felperes pontosított felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet és az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte.

Álláspontja szerint jogszabálysértő az elsőfokú bíróság ítélete, mert nem tárta fel teljes körűen a tényállást, és a megállapított tényállás iratellenes. Hangsúlyozta, hogy a felperes a vizsgára jelentkezéskor már nem állt a tilalom hatálya alatt. Az ítélet indokolásával ellentétben a hatóság döntése alapjául szolgált az, hogy a felperes rendelkezik-e vezetői engedéllyel, vagy sem. A másodfokon eljáró hatóság hivatkozott arra, hogy a 2006/126/EK irányelv (2006. december 20.) 7. cikk (5) bekezdés a) pontja értelmében senki sem rendelkezhet egynél több vezetői engedéllyel, valamint ugyanezen irányelv 7. cikk (5) bekezdés b) pontja értelmében a tagállam megtagadja a vezetői engedély kiállítását, amennyiben megállapítja, hogy a felperes már rendelkezik vezetői engedéllyel, ezeket a rendelkezéseket is megsértette a hatóság.

A bíróság az ítéletében jogszabálysértően értelmezte és alkalmazta a GKM rendelet 15.§ (6) bekezdését, mivel az nem határozza meg a hatóság félrevezetésének fogalmát.

A felperes abban a tudatban tehetette meg nyilatkozatát, hogy az abban foglalt kérdések kifejezetten Magyarországra vonatkoznak, és a magyarországi vezetői engedély megszerzésével összefüggésben kell felelnie a nyilatkozat kérdéseire. A kérdésekből nem lehetett következtetést levonni arra, hogy azok más állam hatóságának döntéseire is vonatkoznának. Amennyiben más államra vonatkoztatva is értelmeznie kellett a jelentkezési lap nyilatkozatának kérdéseit és ezek relevánsak lennének az ügy eldöntése szempontjából, az azt jelentené, hogy a járművezetéstől való eltiltás hatálya, habár annak tartama lejárt, meggátolná a felperest abban, hogy más

államban vezetői engedélyt szerezzen. Egy tagállam nem adhat utasítást egy másik tagállam nemzeti hatóságának. A német hatóság „utasítása” nem kötheti a magyar hatóságot, bíróságot.

A bíróság megsértette a magyar jogrendszer részét képező Európai Unióról Szóló Szerződést és az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződést, valamint a 2006/126/EK irányelv 2. cikkét, mely rögzíti, hogy a tagállamok az általuk kiállított vezetői engedélyeket kölcsönösen elismerik.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, fenntartotta a határozatokban foglaltakat.

A Kúria a jogerős ítéletet Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272.§ (2) bekezdése és a 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság is egyetért.

Alaptalan az elsőfokú bíróság tényállás feltárási hiányosságát és az ítélet iratellenességét állító felperesi hivatkozás. A bíróság nem az elsőfokú, hanem a jogerős határozatot vizsgálta felül, és a felperesi állásponttal ellentétben az alperesi jogerős határozat a hamis adatszolgáltatás jogkövetkezményeit vonta le. A vezetői engedéllyel rendelkezés csupán e körben bír jelentőséggel.

A jelentkezési lap kitöltésének értékelésével kapcsolatosan is osztja a Kúria az elsőfokú bíróság ítéleti megállapításait, a felülvizsgálati kérelem csak megismétli a korábbi hivatkozásokat.

Kiemeli a Kúria, hogy a jelentkezési lapon szolgáltatott adatközlést azért sem lehetett csak Magyarország területére leszűkítve értelmezni, mert a lap első oldala tartalmazza azt a rovatot is, hogy a „Vezetői engedélyemet EGT tagállamban adták ki.” A Kúria megítélése szerint is meghatározó az ügyben, hogy a német hatóság a felperes vezetői engedélyét visszavonta és feltételeket szabott a felperes vezetői engedélyre jogosultságához. Amennyiben már volt korábban vezetői engedélye a jelentkezőnek, arról is kellett nyilatkozni, hogy a járművezetéstől eltiltotta-e a hatóság, ha igen milyen kategóriáktól és mely időponttól mely időpontig. A felperes 2008. május 5-én kitöltött nyilatkozat 2. pontjánál nemmel válaszolt.

A nyilatkozat kitöltésekor, a vizsgára jelentkezéskor a felperes jelentős tényeket elhallgatott, és ezzel hamis adatszolgáltatást tett.

Helyesen tartalmazza a jogerős ítélet, hogy nincs jelentősége az

ügy eldöntése szempontjából a felperes szubjektív értelmezésének az adatlap tartalmával kapcsolatban, hiszen a jogszabályi rendelkezés kógens, kimentési lehetőséget nem tartalmaz. Mindemellett hangsúlyozandó, hogy a felperes pontosan tudta a jelentkezési lap kitöltésekor, hogy a Magyarországon szerzett vezetői engedéllyel Németországban is vezethet gépjárművet, így tudnia kellett azt is, hogy az adatokat nem csak Magyarország területére kellett értenie. Az elsőfokú bíróság a GKM rendelet helyes értelmezésével, annak körében eljárva helyesen mutatott rá a hamis adatközlés következményeire, jelentőségére.

Pontosan rávilágított az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében arra is, hogy az eljárás tárgya a vizsga érvénytelenítésével kapcsolatos közigazgatási döntés. Jól mutatta be az elsőfokú bíróság, hogy ez az eljárás a GKM. rendelet 15.§ (6) bekezdése hatálya alá esik. Az alperes, mint vizsgaigazolást kiállító szerv helyesen járt el a vizsgaigazolás visszavonásáról rendelkezve, mivel a felperes a vizsgára bocsátás körülményeiben a hatóságot félrevezette.

A Kúria érdemben nem vizsgálta a felperesnek az Európai Unióról Szóló Szerződés és az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés megsértésére történő hivatkozásait, mivel csak általánosságokban, pontos jogszabályi hely megjelölése nélkül hivatkozott ezek elsőfokú bíróság általi megsértésére.

Az ügy eldöntése szempontjából nincs jelentősége a felperes hivatkozásának a 2006/126/EK irányelv 2. cikkének a hatóság, illetve a bíróság általi megsértésére, mert a jelen eljárásnak nem tárgya a más tagállamban megszerzett vezetői engedély elismerése.

Nyilvánvaló, hogy nem volt utasítás egyik tagállam részéről a másik tagállam hatósága részére, ugyanis a 2006/126/EK irányelv egyértelműen a hatóságok kölcsönös együttműködését deklarálja. Az Irányelv 15. cikke a tagállamok kölcsönös segítségnyújtásáról írva lehetővé teszi a tagállamok közötti információcserét a visszavont vezetői engedélyekről is. Ennek megfelelően nem volt akadálya, hogy a felperes visszavont és Németországban meg nem újított vezetői engedélyéről, a visszavonás okáról és a vezetői engedély visszaszerzéséhez előírt feltételekről a német hatóság a magyar hatóságot tájékoztassa.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint kötelezte - figyelemmel a Pp. 67.§ (2) bekezdésére is - az alperes javára perköltség megfizetésére, annak mértékénél a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3), (5) és (6) bekezdéseit vette figyelembe.

A felperest a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése szerint kötelezte a feljegyzett felülvizsgálati illeték megfizetésére, mely mértékét az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§ (3) bekezdés d) pontjában írt illetékalap és az Itv. 50.§ (1)

bekezdése figyelembevételével határozta meg.

Budapest, 2015. március 18.

***Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Krajcsovics Józsefné Dr.
Illés Ibolya s.k. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró***